

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
РеВ2 1539/2017
28.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Зоране Делибашић, Бисерке Живановић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници из радног односа тужилаца АА, ББ, ВВ (законски наследник ГГ), ДД, ЋЋ, ЕЕ, ЖЖ и ЗЗ сви из ..., ИИ и ЈЈ из ..., КК и ЛЛ из ..., ЉЉ из ... и ММ из ..., чији је пуномоћник Милан Ивошевић адвокат из ..., против туженог Јавног предузећа „НН“ ..., Огранак ..., Погон ..., чији је пуномоћник Никола Урошевић адвокат из ..., ради исплате разлике зараде, одлучујући о ревизијама тужилаца и туженог изјављеним против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1299/16 од 10.11.2016. године, у седници већа одржаној дана 28.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебним ревизијама тужилаца и туженог изјављеним против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1299/16 од 10.11.2016. године - одлуке садржане у првом ставу изреке.

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољене ревизије тужилаца и туженог изјављене против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1299/16 од 10.11.2016. године- одлуке садржане у првом ставу изреке.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1299/16 од 10.11.2016. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужилаца и туженог и потврђена пресуда Основног суда у Деспотовцу - Судска јединица у Свилајнцу П1 368/12 од 19.01.2016. године у ставовима од један до петнаест којима је одлучено о захтевима тужилаца за исплату разлике зараде по основу рада у сменама у периоду од априла 2005. године до децембра 2007. године. Ставом другим изреке, укинута је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу шеснаестом изреке пресуде Основног суда у Деспотовцу - Судска јединица у Свилајнцу П1 368/12 од 19.01.2016. године, и предмет у том делу враћен првостепеном суду на поновни поступак.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену обе странке су, на основу члана 404. Закона о парничном поступку (ЗПП), благовремено изјавили ревизије - тужиоци због погрешне примене материјалног права, а тужени због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Према наведеној одредби, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

У конкретном случају, по оцени Врховног касационог суда, не постоје разлози да би се дозволило одлучивање о посебним ревизијама странака. Правноснажна пресуда којом је одлучено о тужбеним захтевима за наплату новчаног потраживања на име неисплаћене увећане зараде за рад у сменама, заснована је на правилном тумачењу и правилној примени материјалног права по којем тужиоцима припада увећана зарада по том основу у висини разлике између исплаћеног увећања обрачунатог применом процента од 2% предвиђеног чланом 43. Посебног колективног уговора за НН и процента од 26% прописаног чланом 8. став 1. тачка 2. Закона о раду (за период април 2005. године - децембар 2006. године), али не и увећање зараде (за период јануар - децембар 2007. године) јер је у актима туженог - Правилнику о раду од 15.01.2007. године и Методологији за утврђивање вредности послова од 26.04.2007. године, сменски рад вреднован у основној заради тужилаца.

Битне повреде одредаба парничног поступка нису законски разлог за посебну ревизију због чега ревизијски суд, приликом одлучивања о дозвољености посебне ревизије туженог, није разматрао његове наводе у утврђеним повредама поступка.

Из наведених разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Ревизије странака нису дозвољене по члану 403. став 3. у вези члана 436. ЗПП, јер вредност предмета спора побијаног дела (одређена према вредности захтева сваког од тужилаца посебно, као формалних супарничара из члана 205. став 1. тачка 2. ЗПП) очигледно не прелази износ од 40.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, меродавну за оцену дозвољености ревизије.

С тога је, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

Тужени није успео у поступку по ревизији и зато нема право на накнаду трошкова тог поступка. Због тога је такав његов захтев одбијен и применом члана 165. став 1. у вези члана 153. став 1. ЗПП, одлучено као у трећем ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић